

Myrica pensylvanica

woskownica pensylwańska

Synonim łaciński: *Morella pensylvanica*

(C) fot. Andrzej Kujawa

Pół zimozielony krzew na stanowiska wilgotne. Osiąga wys. 1,5-2 m. Liście dekoracyjne, dł. 7-10 cm, z połyskiem, po potarciu wydzielające aromatyczny zapach. W zależności od przebiegu temperatur, w zimie liście pozostają na krzewie lub opadają. Kwiaty zebrane w kwiatostany, bez znaczenia dekoracyjnego, drobne i niepozorne, IV-V. Jesienią na pędach egzemplarzy żeńskich pojawiają się dekoracyjne granatowoczarne, drobne owoce, dokładnie oblepiające gałązki. Bardzo dobrze rośnie na glebach wilgotnych, bagiennych. Preferuje gleby kwaśne i stanowiska słoneczne. Gatunek o dużej zdolności przystosowania, wytrzymujący także stanowiska suchsze. Całkowicie mrozoodporny. Doskonała roślina okrywowa do obsadzania brzegów stawów i wszystkich wilgotnych miejsc w ogrodzie.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka „Bąblin” Andrzej KUJAWA Andrzej Kujawa

zasięg geograficzny	wschodnia część USA i Kanady, w rejonach przybrzeżnych.
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany nieregularny
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)	liście późnozielone
rodzaj kwiatów	kwiatostan
pora kwitnienia	maj czerwiec
owoce	czarne granatowe
pora owocowania	październik listopad
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne) roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn kwaśny
rodzaj gleby	próchniczna
walory	ładne jesienne zabarwienie ozdobne owoce ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	roślina okrywowa ogrody orientalne ogrody wodne i bagienne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) w grupach
strefa	6b

autor opisu tabelarycznego: Andrzej Kujawa, Szkółka „Bąblin” Andrzej KUJAWA;